

Publicerad 2010-01-11 21:50 av Inte Perfekt

pedantiska jävel

NEJ!

det bubblar och bankar
och jag känner hur det
silas
igenom mina artärer
och lämnar små klumpar av
ilska
och illvrål
och brådska och gnissel.
pedantiska jävel,
fy fan vad jag skakar
och gnisslar och brakar,
jag hör hur du skriker
och ser hur hon tittar
och vet hur han tänker,
och fnyser åt tanken
om vinter och snö
och sommar och sol,
och jag känner hur
naglarna
river mot skinnet
för jag har inte orkat
ta hand om dom riktigt
för jag vet hur du blir
om jag lämnar lite framme.
ytliga jävel,
jag vet att du ser mig
jag vet att du känner
jag vet att du tuggar
om olika saker
i huv'et
som inte har nån mening
i problemen omkring
för det är du själv
som försatt dig i detta
och skiter i andra.
själviska jävel,
du vet att jag finns
men kommer aldrig

för din rumpa är för tung
för att åstadkomma besök
för du fruktar att komma
verkligheten inpå
så du fortsätter rymma
men baken är för tung
för att åstadkomma en
flykt.
fy fan för mig,
som huffar och
puffar
men husen förblir
stående men labila.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inte Perfekt med Poeter.se id #3936 innehar upphovsrätten